

надбѣгване съ колесници. Най-ценно било състезанието пентатлонъ (петобой), което се състояло въ хвърляне дискъ, скокъ на дължина, хвърляне на копие, бѣгане на единъ стадий и борба. Това петорно състезание изисквало отъ участниците всестранно развито тѣло и всички тѣлесни качества: ловкостъ, сила, бързина, издръжливостъ. Затова победителятъ на пентатлона билъ истинскиятъ герой на игритѣ, наричанъ „олимпионикъ“. Той ималъ право да постави още приживе своята мраморна статуя, носеща името му въ опредѣлената за целта свещена обителъ въ Олимпия.

Старогръцки дискохвъргачъ

Ала съ време олимпийскитѣ и другитѣ голѣми елински игри се извъртали. Младешитѣ излизали на състезание не отъ любовъ къмъ красотата и отъ чисто родолюбие, а заради съблазнителния звънъ на златото. Този упадъкъ на игритѣ отговаря на общия културенъ и нравственъ упадъкъ на Елада. Игритѣ загубили дълбокия си смисълъ, ако и да били по-многолюдни, тържествени и шумни.

Това зло, за което днесъ често се говори, съществувало, значи, още въ древна Гърция. Който спортува не заради здраве и сили или заради нравственото издигане, а за материални награди, парична заплата или